

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: N. Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Leksvik

Emne: Beit og Bronn

Bygdelag: Leksvik sokn

Oppskr. av: Johan Moan,

Gard: Moan

(adresse): Leksvik

G.nr. 8 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Av eiga røynsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Beit og bronn

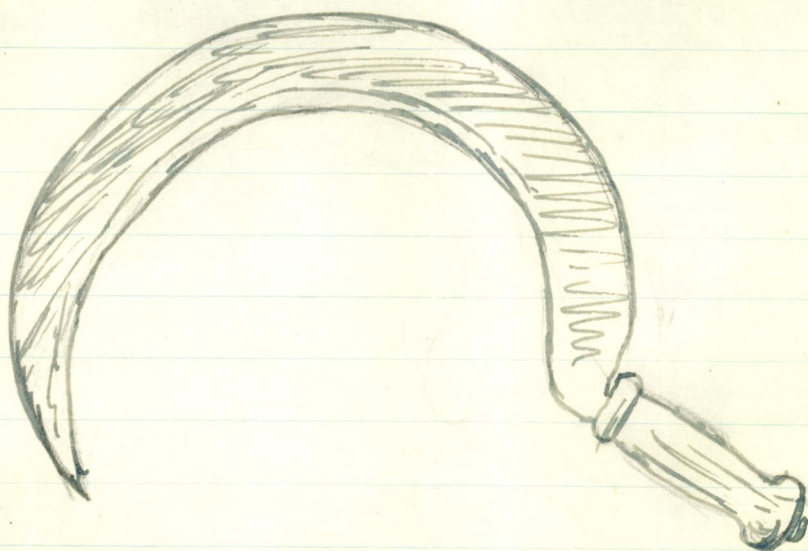
Beit hjelpefor som også er nytta her i Leksvik er beit, og da helst beit av bjørk. Men beit har absolutt ikkje hatt så mykje å sei som hjelpefor som skavt.

Beit er som regel brukt berre om våren, og da helst når det var riktig stem værkrise. Når ein sankta beit gjikk ein gjerne fram som når ein sankta limeris eller lauva. Heile tre og greiner kunne bli køyed eller bori heim, men det var meir sjeldan. Når ein skar beit, brukte ein som regel tollekniiven eller "lauvokroken". "Lauvokroken" er ikkje anna enn ei skutt, smal og spiss sigd som er så mykje meir kroat enn sigda. Vanleg lauvkniv er ikkjend her. Beit vart brukt både til storfe og småfe, men storfeet nytta det best. Det vart gjerne gjevi

2
kyrne som utflidd limens eller
som greiner, og då åt dei det
heilt til fingertjuka.

I ekstra reine vërar, og når
det kjem snö eller det er vorti
livberging erte til krötera, blir det
enda brükt beit. Det er da ofte
smått lauv på det, men det
heiter likevel beit. Ordet brom er
heilt ukjend her.

- 4 -

ES01
Dette er vanleg skap på den
"lauvknok" vi brukar her. Ridskapet
blir gjerne gjort av gamle ljær.